

Dansk Europamission

Nr. 2 · Marts 2006
38. årgang

Hjælp til forfulgte - Evangeliet til alle...

Guds billede - en provo- kation

Læs bladets leder side 2-3

Skriv til Hamid Pourmand

Læs side 12

Støt de kristne i Mellem- østen

Læs side 3

Dansk Europamission
Postboks 60, 2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
E-mail: daneu@daneu.dk
Hjemmeside: www.daneu.dk

Gavegiro-konto 808 2200
Bankkonto 3140-0008082200
Danske Bank

Dansk Europamission er en fælleskirkelig organisation med medarbejdere fra og partnerskabsprojekter i evangelisk-lutherske, romersk-katolske og ortodokse kirker samt forskellige frikirker, deriblandt baptist- og pinsekirker.

Formand for bestyrelsen:
Pastor Bent Honoré

Formand for repræsentantskabet:
Sognepræst Henning Astrup

Generalsekretær:
Pastor Henrik Ertner Rasmussen

Ansv. redaktør: Henrik Ertner Rasmussen
Redaktør: Henrik Due Jensen
Forsidefoto: Arkivfoto
Layout: Lilian Jørgensen
www.himmelblaa.dk
Tryk: AKA-Print A/S
ISSN nr.: 0903 3548
Oplag: 9.300

"Dansk Europamission" tilsendes gratis

Vore rejsesekretærer kommer gerne forbi.
Kontakt venligst:

Henrik Due Jensen, Vallensbæk
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: hdj@daneu.dk

Nete Ertner Rasmussen, Bagsværd
Tlf.: 4444 2040. Fax: 4444 1300
E-mail: ertner@mailme.dk

Henrik Ertner Rasmussen, Bagsværd
Tlf.: 4444 1313 (kontor), 4444 2040 (priv.)
Fax: 4444 1300
E-mail: her@daneu.dk

Poul Thomsen, Gatten, pr. Farsø
Tlf.: 9866 3035. Fax: 9866 3536
E-mail: saron@mail.mira.dk

Benjamin Bach, Gladsaxe
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: benjamin@daneu.dk

AF GENERALSEKRETÆR,
PASTOR HENRIK ERTNER RASMUSSEN

Guds billede - en provokation

Ingen kunne forudse reaktionerne på Muhammad-tegningerne i Jyllands-Posten, hedder det hele tiden. Det var vi dog nogle, der til dels kunne, men vi tæller ikke – sikkert fordi vi betragtes som usaglige og hildede i vore egne trosholdninger, når vi er kristne missionærer og repræsentanter for kristne organisationer, der arbejder i muslimske lande – og derfor rådfører pressen sig åbenbart ikke med os.

Havde Jyllands-Posten spurgt mig, hvordan jeg forudså reaktionerne, ville jeg have sagt:

1. I får en masse ballade med muslimer i Danmark.
2. De vil bruge deres eget netværk i og uden for Danmark til at piske en stemning op mod avisen og tegnerne.
3. Dette netværk, som bl.a. forgrener sig til Irak, vil få imamer i Irak til at opildne landets muslimer til at angribe kristne kirker og personer.

Jeg havde ikke helt fantasi til at forestille mig de følgende tre reaktioner:

4. At der ville komme en så omfattende handelsboykot.
5. At muslimer i Gaza ville opfordre til angreb på lokale kristne kirker.
6. At danske diplomatiske repræsentationer ville blive angrebet og afbrændt – og at kristne kirker i Libanon derefter ville blive angrebet.

Nr. 1-3 er gået i opfyldelse, og dertil er kommet 4-6. At muslimer i Irak har angrebet kristne kirker som reaktion på den amerikanske besættelse, er desværre sket, og at danske

styrkers deltagelse i denne besættelse får folk til igen at hævne sig på disse sagesløse, kan derfor ikke undre.

Hvor er det dog utroligt, at gengældelsen for, at en verdslig dansk avis sårer muslimers følelser, skal hedde fysiske angreb og legemsbeskadigelse, ja, drab på sagesløse og forsvarsløse kristne i den arabiske verden, kristne, som plejer at gøre alt for at vise sig som loyale medborgere, der godt ved, at de vil blive straffet hårdt for at være illoyale over for dem, som til stadighed undertrykker dem og holder dem nede i frygt for det næste overgreb. Igen og igen skal de kristne i Irak og åbenbart nu også i Gaza straffes for gerninger, som de ingen lod og del har i, og som personer, der er ukendte for dem, i uforstand og ufølsomhed har gjort. Hvem vil komme dem til hjælp og skaffe dem ret? Ingen, som har deres liv så kært, at de ikke vil ofre det i tjeneste for Jesus Kristus!

For os er det ikke umiddelbart livet, som er på spil. Hos os er ytringsfriheden i kamp mod et raseri, som blinder folks øjne for proportioner og åbner dem for komplet irrationelle handlingsmønstre. Den store hollandske missionsteolog og ekspert i islam, Hendrik Kraemer, mødte efter sigende engang en egyptisk muslimsk lærer, som i fortrolighed fortalte ham: "Jeg tror ikke længere på islam, men hvis nogen angreb profeten (Muhammad) offentligt, ville jeg slå ham ihjel!" Denne holdning fortsatte med at undre Kraemer, som han også skrev i en af sine bøger om islam. Nu har hele verden til overmål fået demonstreret, at denne

Indhold

Guds billede - en provokation

Af Henrik Ertner Rasmussen... side 2

Appeldomstol afviser appelsag fra skolelærere i Indonesien... side 4

En af kirkens nyeste martyrer: Ghorban Dordi Tourani

En iransk-turkmensk evangelist –
var kommet til tro
i fængslet... side 6

SAT-7 formidler Guds helbredende kraft

Spontan helbredelse, mirakel
eller under – drengen George
blev rask efter forbøn... side 10

En glædelig tilbagemelding fra børnehjemmet Teremok... side 12

Skriv til Hamid Pourmand... side 12

"Religiøst had" mod ikke-muslimer fra officiel side i Turkmenistan... side 14

**Missionssekretær
Benjamin Bach aflyser
6. februar rejse til Pakistan,
som 9. februar skulle have
bragt ham til bjerg-
områderne, som Dansk
Europamission gennem
Apostolic Church of Pakistan
har forsynet med
humanitær nødhjælp.
Aflysningen begrundes
med udenrigsministeriets
anbefaling.**

Støt de kristne i Mellemøsten

Det har været chokerende at
være vidne til det had, der på
det seneste har været rettet mod
Danmark. Vort flag er blevet
brændt af for åben skærm, og
vore ambassader er blevet
brændt ned. Ekstremisterne har
vist deres sande jeg, og der er
dem, der uden at blinke har sagt
usandheder om, hvad der fore-
går i Danmark. Det er usmage-
ligt og siger måske noget om,
hvor blinde og godtroende vi
danskere kan være. Situationen i
Mellemøsten gør et dybt og uud-
sletteligt indtryk på os, og man
fornemmer også, at mange mo-
derate muslimer med et sinde-
lag, der er mere vestligt oriente-
ret, er chokeret over denne
ondskab.

Fra Dansk Europamission ønsker
vi fred blandt alle mennesker,
men det bekymrer os, at de
kristne i Mellemøsten skal være
så udsatte. De har brug for vores
opbakning nu. Jeg anbefaler alle
at støtte de kristne i Mellem-
østen, så deres arbejde med at
spredte gode nyheder ved prak-
tisk at hjælpe mennesker i nød
og ved at sende kristne tv-ud-
sendelser må fortsætte.

(HDJ)

holdning stadig er et aktuelt pro-
blem.

Kristen mission til den muslimske
verden er nu blevet vanskeliggjort
yderligere, især fra de nordiske lan-
de. Men solidariteten med vore
kristne brødre og søstre i den mus-
limske verden kan vi simpelt hen
ikke være bekendt at glemme. Den
er nok mere nødvendig nu end no-
gensinde før. Men det er ikke kun
os, som skal hjælpe dem. Vi må
bede dem hjælpe os ved at bede for
os og ikke mindst for vore politiske
ledere, om at disse må kunne holde
balancen mellem forsvaret for yt-
ringsfriheden og nødvendigheden af
at bevare freden og genopbygge de
generelt gode relationer mellem
Danmark og de muslimske lande.

Salige er de, som stifter fred, siger
Jesus. Dermed mener Han ikke, at
vi skal undgå provokation for en-
hver pris. Hans egen person og vir-
ke på jorden, hvor Han var "den
usynlige Guds billede" (Kolossenser-
brevet kap. 1, v. 15), var for mange
en uhørt provokation, som Han be-
talte for med sit liv. Men Jesus pro-
vokerede ikke på bekostning af an-
dre. Det er dér, forskellen ligger
mellem at provokere mennesker ved
at gøre grin med det, som er helligt
for dem, og på at man - ved at ville
gøre godt mod dem - provokerer
dem til at angribe én.

Henrik Ertner Rasmussen

Appeldomstol afviser appelsag

Dr. Rebekka Zakaria, en af tre kvinder, som sidder i fængsel for at have overtrådt Indonesiens børnebeskyttelseslov, havde i hemmelighed bedt om at måtte være hjemme i julen.

Zakaria overbragte dette ønske til en Compass-medarbejder, der var på fængselsbesøg i oktober 2005. På det tidspunkt forberedte advokat Posma Rajagukguk at appellere til en provinsappeldomstol i et forsøg på at få omstødt dommen. Domstolen afviste dog appellen i midten af november.

Zakaria, Eti Pangesti og Ratna Bangun blev idømt tre års fængsel 1. september 2005 efter at have tilladt muslimske børn at deltage i et kristent undervisningsforløb. Børnenes forældre havde givet mundtligt tilsagn, men da yderligtgående muslimer anlagde sag i juni, var forældrene bange

for at vidne til fordel for de sagsøgte.

En skole i Indramayu-distriktet havde bedt en kirke (Christian Church of David's Camp), som Zakaria var præst for, om at køre dette undervisningsforløb for kristne skoleelever, som det krævedes i henhold til det nationale uddannelsessystems lovfor-slag fra 2003.

Rajagukguk vil appellere til en højere domstol i det nye år (2006, red.). Hans klienter var dog nødt til at tilbringe julen i fængslet – i selskab med talløse andre kristne rundt om i verden, som sidder i fængsel anklaget for blasfemi og for at have deltaget i gudstjenester i uregistrerede kirker eller lignende anklager, som i sig selv er brud på internationale menneskerettighedsaftaler.

Under fængselsbesøget i oktober 2005 syntes alle tre kvinder rolige og i fred med sig selv, selv om Bangun græd, da besøget var ovre.

Zakaria sagde, at adskillige venner havde opmuntret hende til at skrive de "troslektioner" ned, som hun lærte i fængslet. Hun vil gøre det på et tidspunkt, sagde hun – hidtil har hun dog modtaget så mange besøgende, at hun ikke har haft tid til at gå i gang med det.

"Jeg havde aldrig forestillet mig, at jeg ville komme i fængsel – aldrig," tilføjede hun. "Men jeg vil underkaste mig alt, hvad Gud ønsker for mig."

Zakarias datter bringer stadig mad til fængslet næsten dagligt. En gæst kom også med en lille gasovn; kvinderne bruger denne ovn til at lave måltider

Præsts drøm om at være hjemme til jul blev ikke opfyldt....

fra skolelærere i Indonesien

til sig selv og andre i deres celleafdeling. Fængselsmad lever knapt nok op til basale ernæringsmæssige behov og er langt fra appetitlig.

Siden yderligtgående muslimer tvangslukkede Zakarias kirke, har fængselsvagterne overraskende nok tilladt hende at holde gudstjeneste i fængselsgården hver søndag. Ca. 35 kirkemedlemmer deltager hver uge.

Breve, som bliver sendt fra andre lande, er også en stor opmuntring, selv om kvinderne er flove over, at de ikke kan besvare dem alle.

Medens brevene har givet følelsesmæssig styrke, var appelafvisningen et hårdt slag.

Der er dog stadig håb om, at dommen vil blive nedsat, som det skete

for pastor Rinaldy Damanik, en indonesisk pastor, som blev fængslet i tre år for noget, som mange mener, var falske anklager. En muslimsk gejstlig gik ind i sagen på Damaniks vegne og sikrede sig i 2004, at han blev sat fri før tiden.

Politikeren Ruyandi Hutasoit satte spørgsmålstegn ved Børnebeskyttelseslovens forfatningsmæssighed i november. Hans advokater sagde, at artikel 86 i loven – som har en straffesamme på max. fem års fængsel for lovovertrædere – burde erklæres i strid med forfatningen og stryges, beredte den indonesiske avis Jakarta Post 19. november.

Sagen blev imidlertid udsat for at gøre det muligt for Hutasoit at "ændre" sine juridiske argumenter.

Med tanke på denne udvikling har Zakaria, Pangesti og Bangun bedt om fortsat forbøn. Udsigten til tre år i fængsel er svær at håndtere – især i forbindelse med kristne højtider.

(Kilde: Compass Direct)

Dansk Europamission takker for de mange, der har valgt at skrive til de tre kristne fanger, og som på den måde har været til trøst for dem i deres svære situation.

De tre kvindelige søndagsskolelærere i Indonesien er fortsat bag tremmer, fordi muslimske børn havde hørt det kristne budskab fra deres læber. Og det til trods for, at deres mødre havde givet dem tilladelse til at besøge søndagsskolen.

En af kirkens nyeste martyrer:

Ghorban Dordi Tourani

En iransk-turkmensk evangelist – var kommet til tro i fængslet

Denne fjerde beretning om martyrer i kirkens historie bringer os tilbage til nutiden, idet den handler om den iransk-turkmenske kristne leder, Ghorban Dordi Tourani, som den 22. november 2005 blev myrdet af en unavngiven fanatisk islamisk gruppe. Han er så vidt vides den første turkmener i Iran, der har lidt martyrdøden for sin kristne tro.

Tourani var leder af en husmenighed i det nordøstlige Iran. Han blev arresteret i sit hjem i byen Gonbad-e-Kavus den 22. november 2005. Få timer senere var den 53-årige konvertit til kristendommen blevet dræbt, stukket ned med en kniv. Hans forslæede og blodige legeme blev efterladt henslængt foran hans hjem.

Kort over Iran. Landets præsident, Mahmoud Ahmedinejad, har gjort sig særligt bemærket ved at benægte holocaust og taler åbent om at ud-slette Israel.

Kunne ikke finde mening med livet

Tourani var etnisk turkmener, født ind i en from sunnimuslimsk familie. Hans ambition var tidligt at blive religiøs leder. Han ville egentlig gerne have studeret islamisk teologi i Egypten, men det var der ikke penge til, så han læste i stedet masser af islamiske teologiske bøger hjemme. Han søgte oprigtigt efter Gud, men læsningen gav ham ikke det, han søgte, så efterhånden blev han i stedet overbevist ateist. Hans personlighed udviklede sig også negativt, så han blev voldelig. Han blev påvirket af marxismen, og efter at han havde været gift i nogle år, rejste han til det dengang kommunistiske naboland, Turkmenistan, der dengang endnu var en del af Sovjetunionen. Her ville han finde et bedre betalt job, end han kunne finde hjemme. Hans kone var på det tidspunkt gravid med parrets tredje barn.

I Turkmenistan kom han i et skænderi, der udviklede sig voldeligt, og han endte med at dræbe sin modstander med knivstik. Han blev i 1983 idømt 15 års fængsel for manddrab. Han forsøgte at begå selvmord i fængslet, men kom på hospitalet og overlevede.

Guds kærlighed i fængslet

En gruppe kristne evangelister kom en gang imellem til fængslet for at prædike og snakke med fangerne, men han forkastede vredt deres budskab. Senere var der en russisk kristen ved navn Konstantin, som var blevet arresteret for sin tro, og som blev overført til Touranis celle.

Han blev ven med Tourani og begyndte langsomt at dele sin kristne tro med ham. Den kærlighed og fred, som Tourani mærkede, at Konstantin havde, påvirkede ham, så at hans afvisning af Gud og Jesus efterhånden smeltede bort.

Gennem de besøgende evangelister skaffede Konstantin Tourani et eksemplar af Det nye Testamente. Tourani læste bogen igennem på kun to uger. Dybt bevæget fortalte han Konstantin, at han var klar til at blive kristen. På få måneder blev hans liv så forandret, at da han henvendte sig til fængselsinspektøren for at bede om tilladelse til at holde kristne møder i fængslet, fik han den.

Selv Konstantin var forbløffet over fængselsinspektørens beslutning og fortalte Tourani, at han og andre kristne havde siddet i fængsel i årevis uden nogen sinde at opnå en sådan indrømmelse.

Tilbage til Turkmenistan

Da Tourani havde afsonet sin dom i 1998, rejste han hjem til Turkmenistan, hvor han for første gang så sin 15 år gamle datter, som var blevet født, mens han havde befundet sig i Turkmenistan.

Med udgangspunkt i sit eget hjem begyndte Tourani at fortælle slægtninge, venner og andre medlemmer af sin turkmenske stamme om Jesus. I løbet af to år var 12 turkmenere blevet kristne, og Tourani opsøgte en leder af en husmenighed i Tehe-

Fortsættes næste side

Den iransk-turkmenske kristne leder Ghorban Dordi Tourani, som den 22. november 2005 blev myrdet af en unavngiven, fanatisk islamisk gruppe

Ghorban Dordi Tourani blev myrdet kun få dage efter, at Irans præsident Ahmadinejad ifølge en iransk kilde havde erklæret, at regeringen burde sætte en stopper for den voksende kristne husmenighedsbevægelse over hele Iran. Ifølge kilden skulle Ahmadinejad have sagt: "Jeg vil stoppe kristendommen i dette land!" – Dette må nogen have opfattet, som om de havde fået grønt lys til at gå ud og slå kristne ihjel. Ifølge kristne kilder i Iran blev yderligere ti kristne arresteret og udsat for tortur i perioden umiddelbart efter pastor Ghorbans død. De blev dog alle senere løsladt.

(Kilde: Compass Direct)

Den iranske regering har selv videregivet hadefulde ytringer om ikke-muslimer fra en af præsidentens nærmeste rådgivere, ayatollah Ahmad Jannati. Ifølge det regeringsdrevne websted Entekhaab sagde han, at "ikke-muslimer er syndige dyr, som strejfer omkring på jorden og øver korruption." Dette sagde han i en tale til Basiji-bevægelsen, en radikal ungdomsmilits. Et iransk parlamentsmedlem, Kurosh Niknam, der selv er zarathustri (tilhænger af den gamle persiske religion), har kaldt udtalelserne "en fornærmelse uden fortilfælde mod religiøse minoriteter."

Fortsat fra forrige side
ran for at få vejledning i at undervise de nye kristne.

“Ghorban var en meget modig og frygtløs kristen,” sagde denne iranske præst efter Touranis død. “Han delte frimodigt budskabet om Jesus alle mulige steder, på gaden, i butikker og basarer. Han var overbevist om, at han ikke skulle holde sin tro for sig selv, men dele den med andre overalt.”

Hans vidnesbyrd medførte trusler fra fanatiske muslimer, og hans egen bror snittede ham engang i ansigtet med en kniv. Ikke desto mindre var

der dusinvis af turkmenere i hans by og dens omegn, der kom til tro på Kristus gennem Touranis vidnesbyrd og tjeneste.

Den iranske regering, som sendte sit hemmelige politi for at ransage Touranis hjem og konfiskere hans kristne tryksager og andet materiale efter hans død, fortalte hans familie, at morderne må have været lokale muslimer, som var ”vrede over hans omvendelse.”

Tourani efterlader sig hustruen Of-fool Eachicke og fire børn. Den ældste er en gift datter, som efterfølges af sønnen Hadi på 23, samt døtrene

Aysen på 21 og Anahid på fire. Han efterlod sig også det følgende skriftlige vidnesbyrd, en bøn:

Jeg er villig til at give mit liv

[En bøn af Ghorban Dordi Tourani - skrevet i hånden og sendt fra Iran et år inden hans død]

Kære Herre Jesus, lad mig komme ind i dit nærvær,

Så at jeg kan røre dine naglede fødder.

*Kære Herre Jesus, lad mig tilbede dig i ydmyghed
og kysse dine naglede hænder og fødder.*

*Du blev hængt op på korset på Golgata og naglet med fire nagler,
mens dit blod randt.*

I denne desperate situation, hvordan kunne du dog stadig elske dine skabninger?

Du var villig til at omfavne selv dem, som korsfæstede dig.

Du blev pint på grund af mig, ja, på grund af mig.

Ikke kun mig, men også på grund af min far og mor.

På grund af mig led du de sværeste pinsler på korset i seks timer.

Jeg ville ønske, at jeg ikke var syndig, så at du ikke skulle lide på grund af mig.

Hvor ville jeg dog gerne have været der for at trække naglerne ud af dine smukke hænder, da du var på korset.

Hvor desperate er mine tanker dog, når jeg tænker, at jeg kunne have hjulpet dig til ikke at skulle have lidt så meget.

Herre Jesus, lad mig herliggøre dit hellige navn hvert et øjeblik af mit liv.

Jeg er villig til at give mit liv, som tilhører dig, for din og din kirkes skyld.

LAOS

En omrejsende evangelist, præst og far til fire børn blev brutalt myrdet i det sydlige Laos i den sidste uge før jul. Liget af Aroun Voraphorn blev fundet den 23. december efterladt på en junglesti nær hans hjem i landsbyen Huasysiat. Hans hustru hørte sidst fra ham den 18. december, da han i telefonen fortalte hende, at han ville komme sent hjem til sin yngste datters fødselsdag, da han ville købe en fødselsdagskage til hende. Det kan ikke udelukkes, at der ligger religiøse motiver bag mordet, da evangelisten i 1996 havde været fængslet for sin tro.

Ved begravelsen juleaftensdag bønfuldt den afdødes hustru, Metta Voraphorn, de kristne i Laos om fortsat at forkynde evangeliet lige så frygtløst, som hendes mand havde gjort det.

Laos blev en kommunistisk republik i 1975, og siden da har regeringen alvorligt begrænset de kristne aktiviteter på trods af, at symbolske love "garanterer" religionsfrihed. De kristne kan tilslutte sig den statsgodkendte Lao Evangeliske Kirke, men denne kirkes aktiviteter er under streng kontrol, hvorfor mange foretrækker at gå i de uofficielle huskirker.

Denne uofficielle status tiltrækker dog forfølgelse. Præster, evangelister og lægfolk, der er medlemmer af huskirkerne, bliver ofte chikaneret og slået af politiet og lokale embedsmænd. Embedsmænd har desuden presset de kristne til at underskrive dokumenter, hvor de frasiger sig deres tro, og når de nægter, bliver de nogle gange udsat for tortur og fængslet.

(Compass Direct)

Kodenavn Nana

Hun lever i et område, hvor temperaturen er nede på minus 30 grader. Vandet i vandhanen er frosset til, og for nylig måtte hun besøge naboen for at få vand. Det er primitive forhold, der nok kunne få de fleste til at blive hjemme i Danmark. Men denne missionær, som går under kodenavnet Nana, har valgt et anderledes liv. Hun brænder for at sprede Guds kærlighed til mennesker, der endnu ikke har taget imod Ham. Hendes metode er at undervise i engelsk og på den måde skabe venskaber med de unge studerende i Ukraine. Tak, om du vil støtte Nana, så hun fortsat kan sprede Guds kærlighed blandt mennesker i Ukraine. Du kan mærke girokortet "Nana".

(HDJ)

INDIEN

Fra at sætte ild til kirker til "tvangsomvendelse" til hinduismen – inden for disse rammer blev romersk katolske kristne forfulgt i hele år 2005. Ved adskillige tilfælde af religiøst motiveret vold i 2005 nægtede politiet at modtage anmeldelserne og har dermed efterladt ofre uden nogen form for juridiske midler at følge op på deres klager med.

I andre sager blev vanhelligelse af religiøse effekter kun registreret som småforbrydelser eller som tyveri.

Kristne ledere kan muligvis være uenige om, hvorvidt forfølgelserne er forøget i løbet af år 2005, men det er helt uden for diskussion, at mange katolikker bærer sår for Frelseren, hvis fødsel de fejrede sidst i december.

(Compass Direct)

Testamentariske gaver

Det er muligt at oprette et testamente med Dansk Europamission som begunstiget. Vi er fritaget for arveafgift. Hvis De ønsker rådgivning, vil vi meget gerne hjælpe. Ring på tlf. 44 44 13 13 eller skriv til os.

SAT-7 formidler

Selv om fattigdommen er stor mange steder i Mellemøsten, er der alligevel tv i huset.

Guds helbredende kraft

Spontan helbredelse, mirakel eller under – drengen George blev rask efter forbøn

-Guds kærlighed bliver formidlet gennem den kristne tv-station SAT-7, der sender kristent tv på arabisk til Mellemøsten og Nordafrika. Mange børn er virkelig ivrige efter at lære mere om Gud via SAT-7.

Den egyptiske dreng George havde smerter i øret. De blev stadig værre, og somme tider kom der sort væske ud fra øregangen.

En ledende egyptisk ørelæge havde mistanke om, at en svulst kunne være årsagen, og han anbefalede at få den opereret bort. Under operationen fik han et chok over det, han så. "Da jeg undersøgte øret grundigere, fandt jeg en meget stor masse af fedt med dele af ødelagt knoglevæv samt vigtige nerver. Vi kunne ikke fjerne alt, for det gik så dybt, at det var farligt." Dr. Iskander Habib fortsatte: "Der var risiko for, at ansigtsnerverne ville blive skadet med lammelse af den ene halvdel af ansigtet til følge." Dr. Iskander anbefalede at lade en anden specialist komme fra Europa for at fjerne resten af svulsten.

Georges forældre blev ængstelige for, om han kunne blive rask, så de bad deres venner og lokale kirkeledere om at bede for George. De skrev også til SAT-7-programmet "Sallu Maana" (bed sammen med os) for at bede om hjælp. "Alle, som så programmet, bad sammen med os. Det var denne bøn, som hjalp os mest," sagde Georges far. George tilføjede: "Da jeg så mit navn på tv-skærmen, blev jeg så glad. Jeg følte det, som om hele verden bad for mig, jeg følte, at jeg havde tro på, at Gud ville gøre noget."

Og Gud gjorde noget! I løbet af den anden operation fandt lægen ud af, at svulsten var skrumpet ind til næsten ingenting! "Det er utrolig godt, at det forsvandt så hurtigt, det er virkelig noget særligt," siger dr.

Iskander, som tilføjede: "Vi i den medicinske verden bruger ikke ordet "mirakel", vi siger 'spontan helbredelse'".

Familiens præst svarede dog: "Det er et mirakel, fordi dette er uden for grænserne for sædvanlig medicin."

I dag har George fået 60 % af sin hørelse tilbage, og det går stadig fremad. En læge sammenlignede for nylig Georges røntgenbilleder fra før og efter helbredelsen. Han sagde til familien, at det var nærmest umuligt at forstå, at billederne var fra det samme øre, eftersom forbedringen var så stor.

Til jer, som bad for ham, og til Herren, siger George: Mange tak!

En glædelig tilbagemelding fra børnehjemmet Teremok

På min tur til Ukraine med Poul Thomsen i august 2005 mødte vi en masse gadebørn i landsbyen Krasny Luch, da Poul Thomsen skulle afholde de berømte enkesamlinger i den lokale kirke for de mennesker, der for nyligt havde mistet en ægtefælle i en af de mange kulminer i området. Kort før jul modtog jeg en tilbagemelding fra kirken om det opstartede arbejde i det midlertidige børnehjem Teremok i Ukraine.

Den lokale præst i kirken Living Water (Levende Vand, red.), Anatoly Onishchenko, var med i kirken efter enkesamlingen, hvor alle de medvir-

kende var samlet til bøn og samvær. Præsten gav udtryk for, hvor vanskeligt det var at udføre det lokale kirkelige arbejde, når der ikke var folk i menigheden, som ville tage fat og engagere sig. Poul Thomsen rejste sig i al sin væld, forkyndte for de tilstedeværende, at i kirken er man ikke alene, men altid sammen med andre. Efter talen kaldte Poul Thomsen alle frem til forbøn for præsten og hans kone. Jeg gik også frem og lagde mine hænder på præsten og hans hustru. Vi bad for ham, at han måtte blive fornyet i sit kald som præst, at Gud måtte udruste ham

som hyrde for menigheden, og at den lokale menighed måtte være i stand til at varetage de nødvendige opgaver, for at menighedslivet kunne blomstre hos dem. Præsten blev rørt og græd. Vi afsluttede bønnen, og jeg gav ham nogle penge, som

Skriv til Hamid Pourmand

- en kristen iraner i fængsel for sin tro vil være taknemmelig for opmuntring

I Dansk Europamission har vi tidligere fortalt om rets-sagen og dommen mod den iranske kristne prædikant, Hamid Pourmand (nr. 4, juni-juli 2005).

Hamid Pourmand blev den 16. februar 2005 idømt fængselsstraf for angiveligt at have vildledt sine militære overordnede om sin tro. Han var oberst i Irans væbnede styrker, og han kunne bevidne, at han aldrig havde lagt skjul på sin kristne tro. Han var kommet til tro før den iranske revolution i 1979 og havde i flere år fungeret som leder i en pinsemenighed.

Han får med mellemrum orlov fra fængslet, så at han kan besøge sin familie, men i fængslet bliver han ud-

sat for et konstant pres til at opgive sin kristne tro og vende tilbage til islam. På den anden side hører vi, at han selv påvirker mange i fængslet, så at de bliver interesseret i den kristne tro.

Send et opmuntrende brev til ham. Det må gerne være på engelsk. Undgå at skrive kritisk eller nedsættende om andre religioner, for det kan give ham problemer, men skriv gerne bibelvers og henvis til Jesus Kristus og kristne trossandheder.

Hamid Pourmands fængselsadresse:

Hamid Pourmand
Evin Prison
Chamran Highway
Shahid Katchuyi Street
Darakeh, Tehran
Islamic Republic of Iran

jeg havde med fra Dansk Europa-mission med særligt henblik på at hjælpe gadebørn. Vi takkede for besøget og drog hjem til det sted, hvor vi overnattede.

Tilbagemeldingen fra præsten indeholder billeder af de fattige gadebørn, som alle har fået nye sko, nye vinterjakker samt små julegaver. Præsten fortæller i brevet om, hvor stor glæde det vakte hos børn og ledere på det midlertidige børnehjem, da gaverne blev fordelt mellem børnene. Deres øjne strålede – gid du selv havde været her og havde kunnet se det, skrev han. Præsten skriver videre i brevet: *Vi kan ikke erstatte deres familie eller den kærlighed, de mangler at få fra deres forældre, men vi kan gøre noget for dem, således at deres hjerter forbliver åbne over for andre mennesker. Det vigtigste ærinde, vi havde på børnehjemet den dag, vi delte gaver ud, var at fortælle dem om vores himmelske Fader, som er i stand til at ændre alle ting i deres liv. Hvert og ét af de 22 børn har gennemgået forfærdelige oplevelser, men de lod det ikke skinne igennem, da vi kom forbi – de var meget venlige og imødekommende. Børnene inviterede os til at fejre en belligdag med dem i november. Skal vi fortsætte med at bringe dem glæde?*

Nogle glade piger fra børnehjemet Teremok

Jeg er så glad for denne åbning mellem det statsdrevne børnehjem og den lokale kirke. Vi må huske at bede for de små sejre, der sker rundt omkring, hvor evangeliet pludselig får en indgang på steder, vi ikke havde regnet med, og hvor Gud anvender mennesker, uanset hvordan de ser på sig selv.

Svaret på præstens spørgsmål er – selvfølgelig skal vi fortsætte! Hvad det næste skridt bliver i dette gadebørnsprojekt vides endnu ikke, da præsten i øjeblikket overvejer, hvordan han skal gribe situationen an. Men det, vi skal holde fast ved nu, er, at vi har skabt en åbning ind til gadebørn, som ikke har hørt om Jesus før. De har mærket, at vores kristne samarbejdspartner i Livets Vand har bragt dem en kærlighed, som de ikke er bekendt med, men som de ønsker at stifte nærmere bekendtskab med. Jeg takker Gud for denne tilbage melding og håber, at vi kan medvirke til at bringe megen glæde og gode oplevelser for de af verden forladte gadebørn i Teremok.

V/ Henrik Ertner Rasmussen

Søndag den 19. marts kl. 14.00

Vigerslev Kirke
Lykkebovej 1
2500 Valby

Arabisk gudstjeneste

Onsdag den 22. marts kl. 18.00

Fløng Kirke
Kirkehøjskole i Fløng.

**Emne: Mødet med islam.
Om islam i et multikulturelt
samfund som Danmark.**

Tilmelding ved:
Britta Raakjær Vind, tlf. 46 56 31 47.

Tirsdag den 28. marts kl. 19.30

Hørve missionshus
Vallekildevej 13
4534 Hørve

Dansk Europamissions arbejde

V/ Poul Thomsen

Fjerritslev Frikirke

Onsdag den 7. marts kl. 19.00
Aggersundvej 3 i "Spejderborgen"
9690 Fjerritslev.

**Vil du hjælpe med pakning af
nødhjælpsforsyninger?**

Alle – erfarne som uerfarne – er hjerteligt velkomne til at deltage i sortering og pakning af nødhjælpsforsyninger i uge 12, den 20.-24. marts 2006, i Gatten, Himmerland.

Yderligere information fås hos Poul & Elsie Thomsen på tlf. 98 66 30 35.

”Religiøst had” mod ikke-muslimer

Dansk Europamission har tidligere støttet et projekt i Turkmenistan, der skulle skaffe rent vand til fattige turkmenere. Men i dag er det næsten umuligt for kristne organisationer at udføre arbejde i landet pga. den hadefulde holdning, der er til kristne.

Protestanter og Jehovas Vidner i Turkmenistans hovedstad Ashgabad og andre steder i landet har klaget til Forum 18 News Service over, hvad de betragter som embedsmænds vedvarende ”religiøse had” mod ikke-muslimer. ”Kristne er bekymrede over, at embedsmænd forsøger at presse mennesker til at fornægte den tro, de har valgt,” sagde en protestant bosiddende i Ashgabad til Forum 18. ”Sådanne embedsmænd tilskynder til had mellem religionerne, og det bør høre op.”

Presses til at fornægte sin tro

Den seneste hændelse af denne art, der er kommet Forum 18 for øre, er, at der i december 2005 fra officiel side blev udøvet pres på en nykonverteret kristen af en 12 mand stor kommission af embedsmænd og den lokale muslimske imam for at få ham til at fornægte sin tro. Den etniske turkmenske konvertit til kristendommen, hvis identitet holdes hemmelig

af frygt for gengældelser, sluttede sig til en protestantisk menighed i Ashgabad i slutningen af 2005. Konvertitten blev snart udsat for tæsk fra slægtninges side og blev udelukket af barndomshjemmet. Familien sendte derpå bud efter politibetjente og indenrigsministeriets 6. afdeling for at opspore konvertitten. 6. afdeling er ansvarlig for antiterrorisme og kampen mod organiseret kriminalitet og religiøs aktivitet.

Da konvertitten var blevet lokaliseret, førte politiet ham til to politistationer for at forhøre ham og derefter til det lokale Hyakimlik (byråd). ”I en time råbte 12 embedsmænd fra den kommission, som behandler lovovertrædelser, til konvertitten, at han forrædt sin tro,” fortalte en kristen Forum 18. ”I nærværelse af slægtninge fortalte de konvertitten, at hvis han forkastede kristendommen og vendte tilbage til islam, ville der ikke ske mere. Men konvertitten nægtede at forkaste sin

kristne tro.” Konvertitten fik så lov til at gå, selv om embedsmænd sagde til ham, da han gik: ”Du er syg” og ”Dit hoved fungerer ikke”. Kristne fortalte Forum 18, at man efter truslerne hos byrådet har ladet konvertitten i fred.

Forum 18 forsøgte at finde ud af, hvorfor medlemmer af religiøse mindretal skal opleve, at man håner deres tro og sætter dem under pres for at få dem til at konvertere til en anden tro, især i lyset af landets erklærede officielle adskillelse af religion og stat. Imidlertid var der ingen, der besvarede telefoniske henvendelser den 19. januar på regeringens Gengeshi (komité) for religiøse Anliggender og på Præsidentsinstituttet for demokrati og Menneskerettigheder (som altid forsvarer regeringens handlinger). Det var ligeledes umuligt at træffe Ashgabads officielle imam, Mekan Akiev, som ved siden af pligterne som muslimsk gejstlig har en stilling i byrådet.

fra officiel side i Turkmenistan

Dansk Europamission har tidligere støttet et projekt i Turkmenistan, der skulle skaffe rent vand til fattige turkmenere. Men i dag er det næsten umuligt for kristne organisationer at udføre arbejde i landet pga. den hadefulde holdning, der er til kristne.

Dobbeltmoral kommer fra øverste top

Medlemmer af religiøse mindretal er fortsat bekymrede over, at medens man fra officiel side påberåber sig tværetnisk og tværreligiøs harmoni, så er virkeligheden en anden – fuld af fjendtlighed, trusler og pres for at konvertere ”tilbage” til islam. “Denne dobbeltmoral kommer fra øverste top,” klagede protestanter. “På den ene side hævder præsidenten, at det er muligt at registrere religiøse samfund, og at forfatningsmæssige garantier for religionsfrihed vil blive indfriet, medens han på den anden side taler på tv om mennesker, som ‘forråder’ deres tro.”

Unormalt at være kristen i Turkmenistan

I kølvandet på den razzia, der fandt sted den 17. december 2005 på et bedemøde i den turkmensk-talende registrerede baptistkirke i byen Deynau i den nordøstlige region Lebap,

hånede embedsmænd troen hos dem, som blev tilbageholdt, og fortalte endda baptisterne, at lokale myndigheder ville afholde offentlige møder i landsbyer, hvor kristne ville blive nævnt ved navn og stemplet som forrædere (omtalt i nyhedsmeddelelse fra Forum 18 fra 19. december 2005).

“I er turkmenere – I burde være muslimer,” fik de tilbageholdte at vide.

Embedsmænd truede med at sammenkalde hele lokalbefolkningen og anbringe protestantgruppen i deres midte. “Tanken var at skamme dem ud og ydmyge dem og på den måde skræmme andre, som måske var fristede til at blive kristne,” fortalte protestantiske kilder Forum 18. “Selv om en dato blev nævnt, lod embedsmændene dem til sidst gå, men først efter at have tvunget de troende til at underskrive en erklæring om, at de ville læse præsidentens bog, Ruh-

nama'en, i stedet for Det nye Testamente.” Præsident Niyazovs “åndelige skrifter” er en påtvungen del af livet i Turkmenistan.

Myndighederne chikanerer ud fra navneliste

I de seneste år har embedsmænd ofte hånet og udtrykt fjendtlighed imod den tro, som medlemmer af religiøse mindretal, især protestanter, Jehovas Vidner og Hare Krishna-tilhængere, udøver. Disse udtryk for religiøst had følges ofte op af trusler, tæv og bøder. “For ca. fem år siden blev den slags chikane og pres ofte udløst, efter at kirkemedlemmer havde underskrevet ansøgninger om religiøs registrering,” fortalte en protestant Forum 18. “En sådan registrering blev da aldrig givet, men embedsmænd brugte navnelisterne til chikane af de etniske turkmenere eller etniske usbekere, som havde underskrevet ansøgningerne.”

Den form for pres var især almindelig i landsbyer, tilføjede protestanten. Embedsmænd og den lokale mullah hjemsøgte ofte kirkemedlemmers huse og kritiserede dem offentligt og kaldte dem “forrædere”, og de advarede naboer mod at pleje omgang med dem. “Der er stadig tilfælde i dag, hvor politiet kritiserer lokale protestanter, men foretrækker at gøre det i enrum,” berettede protestanten. “De ønsker ingen vidner til, hvad de gør.”

Religiøse minoriteter klager over, at de officielle stillinger, som gives til muslimske gejstlige i forvaltningen af regeringens religiøse anliggender, og det tætte forhold, der hersker mellem mange lokale mullaher og myndighederne – især i landsbyer – hjælper med til at fremme intolerance over for religiøse mindretal.

(Kilde: Forum 18 News Service
19. januar 2006)

Evt. meddelelser vedr. betalingen kan kun anføres i dette felt

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse

808-2200

**Dansk
Europamission**Postboks 60 · DK-2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
Giro 808 2200

808-2200

**Dansk
Europamission**Postboks 60 · DK-2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
Giro 808 2200**Støtte til de kristne i Mellemøsten. Her er min gave:**100 kr. 250 kr. 500 kr. Andet: kr.

Din støtte kan også indsættes på reg.nr. 3140, konto 000808 2200

Marts blad 2006

Kroner Øre

Underskrift ved overførsel fra konto

Post Danmarks kvittering

Betalingsdato eller Betales nu

Gebyr for indbetaling betales kontant

Kroner Øre

Til maskinel aflæsning – Undgå venligst at skrive i nedenstående felt

Dag Måned År Sæt X
4030S (11.00) BG 893-18200

Checks og lignende accepteres under forbehold af at BG Bank modtager betalingen. Ved kontant betaling på posthus med terminal er det udelukkende posthusets kvitteringstryk der er bevis for hvilket beløb der er indbetalt.

+ 0 1 <

+ 8 0 8 2 2 0 0 <

Udgiveradresseret Maskinel Magasinpost, ID-nr. 48263

Afsender:
PortoService
Hjulumagervej 13
9490 Pandrup

Returneres ved varig adresseændring

Dansk Europamission har flere samarbejdspartnere i Mellemøsten, som har brug for vores opbakning. Det er mennesker, der spreder lys blandt mennesker i nød. Lad os derfor bakke op om deres arbejde og sikre, at de gode nyheder fortsat kan nå frem. Den hadefulde stemning, der i den seneste tid har påvirket os alle, kan mødes med Guds kærlighed. Tak, om du vil stå sammen med os.

TILMELDINGSBLANKET TIL PBS Navn Adresse Postnr. By Bankens navn Reg.nr. Kontonr. CPR-nr. - Beløb til overførsel kr. Fra dato / - Hver måned Hvert kvartal Hvert halve år Hvert år Støtten skal gå til Dansk Europamission Støtten skal gå til projekt Ønsker ikke takkebrev Ønsker årskvittering tilsendtDato og underskrift

Hvis du ønsker at undgå kø og gebyr, kan du lave en PBS-ordning med Dansk Europamission. Udfyld venligst tilmeldingsblanket og send den til:

Dansk Europamission
Postboks 60
2880 Bagsværd
E-mail: daneu@daneu.dk
Tlf. 4444 1313
Fax 4444 1300

